

2⁰ ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ
ΣΧΟΛ.ΕΤΟΣ 2021-2022

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ

ΘΕΜ.ΕΝΟΤ.:ΦΡΟΝΤΙΖΩ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

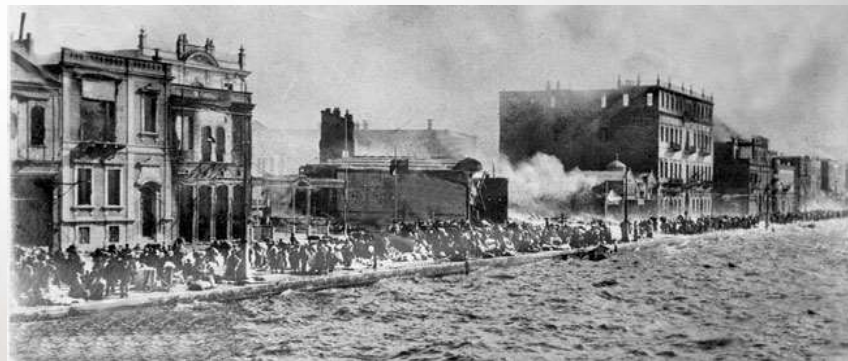
ΥΠΟΘΕΜΑΤΙΚΗ: ΠΛΑΓΚΟΣΜΙΑ & ΤΟΠΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ & Ο ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ

Οι Μνήμες Μένουν Άσβεστες

❖ Μέλη εργασίας: Λώλης Γιώργος, Μακρή Βασιλική

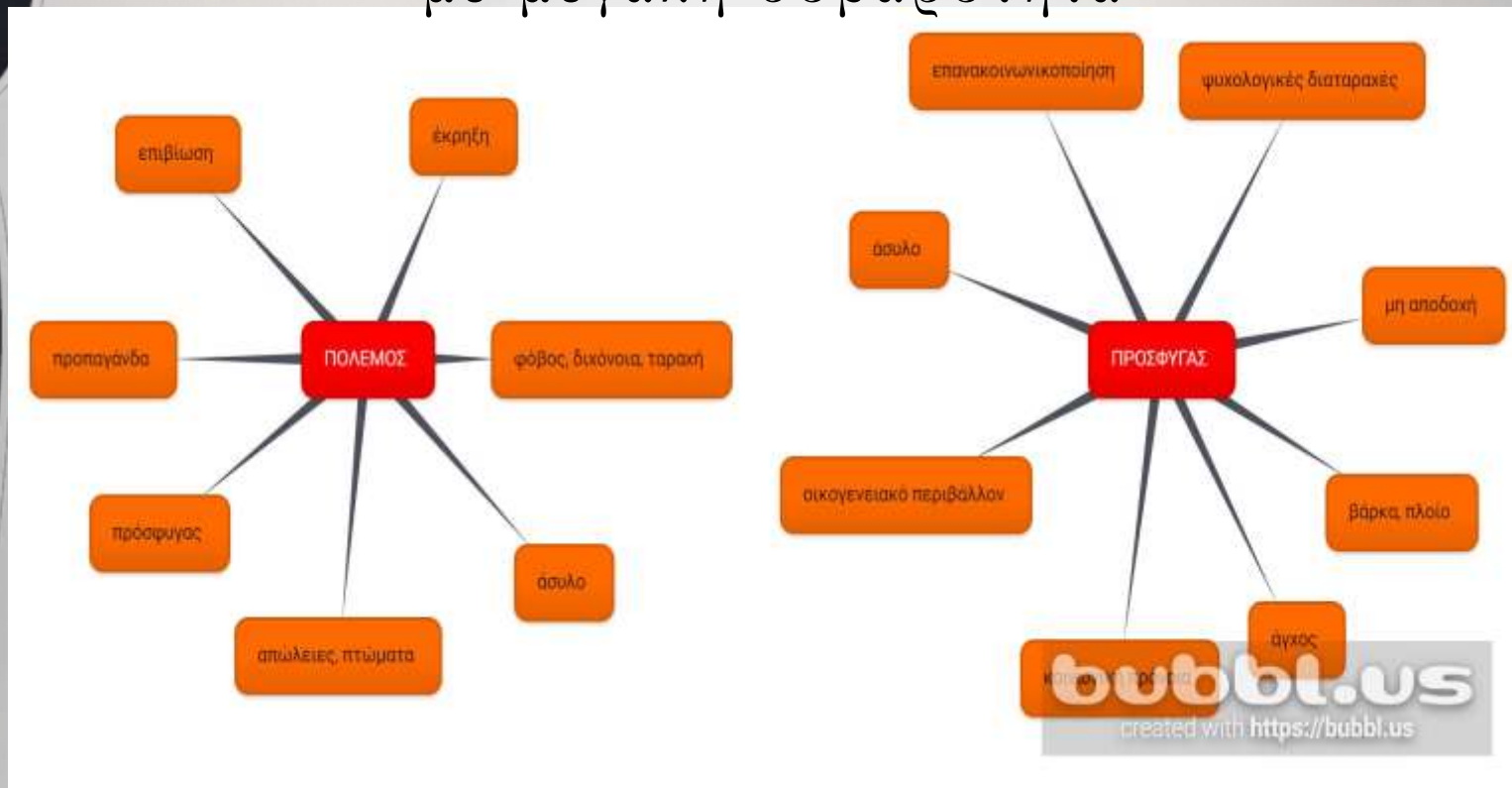
Ορισμός πρόσφυγα

- ❖ Πρόσφυγας : αυτός που αναγκάζεται ή εξαναγκάζεται να εγκαταλείψει την πατρίδα του ή τον τόπο της μόνιμης κατοικίας του και να καταφύγει σε μια ξένη χώρα ή στη χώρα της εθνικής του προέλευσης, για ποικίλους λόγους, όπως: πόλεμος, φυσικές καταστροφές, καθεστώς.

Ορισμός πολέμου

- ❖ Ως πόλεμος, χαρακτηρίζεται το διαμετρικό αντίθετο της ειρήνης, η πιο ακραία, ολοκληρωτική κατάσταση ένοπλης σύγκρουσης μεταξύ κοινωνιών. Γενικά χαρακτηρίζεται από ακραία επιθετικότητα, καταστροφή και θνησιμότητα, χρησιμοποιώντας τακτικές ή άτακτες στρατιωτικές δυνάμεις.

Πόλεμος & Προσφυγιά : δύο καταστάσεις με μεγάλη σοβαρότητα

Σμύρνη :το Υπέρλαμπρο κόσμημα, και εμπορικό σταυροδρόμι μεταξύ Ανατολής-Δύσης,η απαράμιλλη ομορφιά και ο κοσμοπολίτικος αέρας.

Όταν μιλάμε για τη Σμύρνη, σχεδόν πάντα μεταφερόμαστε νοητά στα ματωμένα χώματα του τόπου που αμαύρωσαν για πάντα τις σελίδες της ελληνικής ιστορίας. Στα χρόνια που συμπληρώνονται από την ολοσχερή καταστροφή, αξίζει να θυμόμαστε πως προηγήθηκαν χρόνια με σεβασμό σε θεσμούς, παραδόσεις, ανεκτίμητες ηθικές αξίες που έσβησαν μαζί με εδάφη και ανθρώπινες ζωές. Οι ιστορικές αναλύσεις μετρούν ακόμα τον απολογισμό και βυθισμένες στη φρικαλεότητα των γεγονότων, ξεχνούν να υπενθυμίσουν πως η Σμύρνη κάποτε ζούσε και ανέπνεε διαφορετικά από οποιαδήποτε άλλη ελληνική πόλη σήμερα...

SMYRNE. - Une partie des Quais

ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Άποψη της προκυμιάς της Σμύρνης
το πανέμορφο λιμάνι

Κοιτάζοντας το λιμάνι με μεγεθυντικό
φακό...

Εμπορεύματα που καταφθάνουν στην πόλη
μέσω ξένων πλοίων

Μία εικόνα της γαλήνιας ζωής των ανθρώπων
πριν τη συνταρακτική καταστροφή

Κανείς δεν έμοιαζε να κοιμάται ποτέ
σε αυτή την πόλη. Τραγούδια
ακούγονταν και την αυγή, γιατί
υπήρχαν κι εργάτες που δούλευαν
όλη τη νύχτα στα καπνά και
τελείωναν με το πρώτο φως. Εκεί να
ακούσεις αμανέδες και τραγούδια
με τη συνοδεία αηδονιών.

Ας ρίξουμε μια ματιά και στα μεγάλα
δημόσια κτίρια, σχολεία και
πανεπιστήμια της πόλης.

Η Ευαγγελική σχολή της Σμύρνης

Μία από τις τότε λέσχες της Σμύρνης

Η μουσική και τα τραγούδια ήταν πολύ έντονα στοιχεία σε καφενέδες, μπακαλοταβέρνες, γάμους και βαφτίσεις με τους οργανοπαίχτες να αποικαλούνται παιχνιδιάτορες και τα μουσικά όργανα, παιχνίδια. Στα μαγαζιά του Φραγκομαχαλά οι ντόπιοι έβρισκαν παιχνίδια όμορφα και κουρνιαστά, “από παραδείσια φτερά για τα μαλλιά των γυναικών μέχρι σιαρπίνια για Σταχτοπούτες”. Τα στοιχεία που αποδίδουν επαρκώς τον τρόπο ζωής των κατοίκων της Σύμρνης δεν μπορούν να είναι άλλα από βιωματικά.

πλήθος ανθρώπων που ατενίζει το
απέραντο πέλαγος

Ωστόσο, η μεγάλη έκρηξη έρχεται...

Η Σμύρνη, μάνα, καίγεται. Καίγεται
και το βιος μας, τα όνειρά μας πάνε,
η καρδιά μας βυθισμένη στις
μνήμες των περασμένων καιρών,
σπαράζει...

Οι πανικόβλητοι Μικρασιάτες που συγκεντρώθηκαν στην προκουμαία
προσπαθούσαν απεγνωσμένα να επιβιβαστούν στα πλοία που ήταν
συγκεντρωμένα στο λιμάνι της Σμύρνης

Ξένα πλοία καταφθάνουν στο λιμάνι

Άφιξη εμπορευμάτων στην πόλη, έπειτα από
την καταστροφή της Σμύρνης

Η εικόνα της προκυμιάς της νεκρής πλέον
Σμύρνης

Σοδειές, αμπέλια, άνθρωποι εργατικοί, «μπεσαλήδες»,
άνθρωποι έντιμοι, γλεντζέδες, ανοιχτοί,
γενναιόδωροι, που ήξεραν να σέβονται τον
συνάνθρωπό τους και την ίδια τη ζωή. Ο ζηλευτός
πολιτισμός της Σμύρνης, ο καθαρός χαρακτήρας
των ανθρώπων που ζούσαν εκεί, έμελλε να
αφανιστεί. Η πιο πολιτισμένη μορφή ζωής στο
στόχαστρο των εχθρών ήξερε πως δεν έχει πολύ
δρόμο ακόμα μπροστά της...

Σήμερα η Σμύρνη (Izmir), είναι η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Τουρκίας, μετά την Κωνσταντινούπολη και την Άγκυρα και το σημαντικότερο εισαγωγικό και εξαγωγικό εμπορικό λιμάνι της Τουρκίας, με πληθυσμό 3.210.465 κατοίκους, σύμφωνα με εκτίμηση του 2008. Βρίσκεται 90χλμ. Ανατολικά του αιγαίου πελάγους.

Όσα διαδραματίστηκαν τις μαύρες εκείνες ημέρες είναι αδύνατο να ξεχαστούν. Δεν το χωρά ο ανθρώπινος νους τις κτηνωδίες που διαπράχθηκαν σε βάρος των Ελλήνων της Μικράς Ασίας. Οι σφαγές κατά Ελλήνων και Αρμενίων από τους Τούρκους έκαναν τον Αμερικανό Πρόξενο στην Σμύρνη Τζωρτζ Χόρτον (George Horton) να γράφει: «Ένα από τα δυνατότερα συναισθήματα που πήρα μαζί μου απ' τη Σμύρνη ήταν το συναίσθημα της ντροπής, διότι άνηκα στο ανθρώπινο γένος»